

1849-07-19

AFSENDER

Georgia Skovgaard

MODTAGER

P.C. Skovgaard

FAKTA

Dokumenttype:
Brev

Afsendersted:
København

Modtagersted:
Vognserup

Omtalte personer:
N.L. Høyen
J.Th. Lundbye
Titus Schouw
Cathrine Elisabeth Skovgaard
Jørgen Sonne

Arkivplacering:
Mappe 3 nr. 01

DOKUMENTINDHOLD

Georgia Schouw skriver om dagliglivet og sit savn til P.C. Skovgaard.

TRANSSKRIFTION

Til Hr. Landskabsmaler Skovgaard
Forpagter Neergaard paa Vognserup pr. Holbæk
Kjøbenhavn den 19. Juli 1849

Nok en Overraskelse, du Kjære! Jo det var rigtignok meget bedre at finde Brevet dengang, naar det kommer saa uventet, gjør det endnu større Glæde end ellers, og glad det blev jeg kan du tro.

Nar jeg har læst saadan et Brev fra dig forekommer det mig næsten, at mine maa være kolde og grulig kjedsommelige, men det første idet mindste er de jo ikke vel? Ikke sandt? Naar du har gjennemlæst dem, føler du jo godt hvor fuld jeg er af Kjærligheden til dig. Nei! Jeg vil ikke tænke paa hvordan mine Breve maa forekomme dig, men kun skrive hvad jeg føler.

Det var jo ikke saadan ment med Luften, og du den sidste Dag, eller naar det var, sagde at den maatte males om, gjorde jeg jo heller ingen Indvendinger. Men for resten skal du have mange Tak naar du vil lære og opdrage mig i den som i alle Henseender. Gud ske Lov at du nu er bedre fornøiet dermed, jeg længes meget efter hvad den Dag i morgen skal bringe mig hvornær Stykket er og om du vedbliver af være fornøiet. Høyen kom og forstyrrede mig, og nu skal vi strax hen til Drewsens til Middag, saa jeg faar nok ikke mere skrevet i Dag.

H sad lidt hos mig meget hyggeligt i min

-2-

lille Stue, han bad mig hilse dig ret meget.

Det er sikk da godt at du nu indser, det er værre at blive tilbage end at reise; for resten ved jeg ikke hvorvidt det her var Tilfældet, for det ved jeg at det smagte meget daarlig først at kjøre en halv Dag baade i Kulde og Hede, og siden at komme til Byen, hvor man næppe kan trække Luft. Ja! Ved din Side havde det vist Alt været prægtigt men med Følelsen af bestandig at komme længer fra dig, var det virkelig utaaleligt
Fredag

Det er kjedeligt nok at jeg ikke ved bestemt om du kommer i morgen, for hvis Du kommer er mit Brev jo overflødigt, og derfor kan jeg ikke komme ud af at skrive, men hvis Du ikke kom var det jo Synd ikke at sende dig Brev.

Skjøndt jeg dit Brev fornøiede mig meget i dag saa skal jeg dog ikke nægte at det var lidt tørt i Modsætning til de Andre; men det sidste især

var nu ogsaa mageløse.

Nej! Nu har jeg sadt mig i Hovedet at Du kommer i morgen, saa nu vil der ikke et Ord mere ud i Pennen. [?monskee] det kan gaa bedre imorgentidligt for dette bliver noget kjedsommeligt.

Lørdag

Jeg var hos Høyens selskab, det var rigtignok underligt nok uden Dig, men Tante Gitte bad mig saa meget derom. Jeg morede mig ogsaa ganske godt, der var En del. Men paa eengang blev det saa underligt for mig, jeg saa mig om i Kredsen, men hverken Du eller Lundby var der, det varede dog ikke længe før jeg i Tanken saa og hørte Eder begge. [dog da først var [?] folkene samlede.] Er det ikke underligt, hvor let man i Tanken kan samles med dem man har kjær, og hvad enten det er Døden eller et Par Miil, der skiller

-3-

os ud, er man saa nær hinanden lige nær. Saadan var det for mig i gaar Aftes, men jeg blev ikke ængstelig som ellers, jeg følte Ro og Glæde; Ro naar jeg tænkte paa ham, og glæde naar jeg tænkte paa at jeg snart skulde se dig igjen.

Sonne var her, han er meget glad over ved at have været tilstæde ved Slaget, han fortalte lidt, men ikke saa meget, som jeg havde havt Lyst til at høre, han har maaske fortalt saa tidt at han er træt. Da jeg i morges gik til Bad saa jeg fra Holmens Bro en pragtfuld Skymasse staa bag Petri og Frue Taarn, jeg kom da til at tænke paa Uld naar det vilde ud af en tætproppet Pose, saa runde og bløde var de i Formerne; Solen skinnede lige paa dem, og for resten var Himlen ganske klar af den deiligste Farve; det faldt mig ind, at hvis Du var underveis kunde Du maaske ogsaa se det og glæde dig over den, da jeg gik tilbage stod en del af Massen opløst over mit Hoved og det forrige var blevet saa grimt og mørkt; næppe havde jeg faaet Tøjet af herhjemme før det faldt ned i en voldsom Haglbyge, og nu har jeg hørt et Par Tordenskrald, hvis det ellers ikke var indbildning, men det tror jeg dog ikke.

I dag kom du altsaa (det ringede, jeg maatte indd og se om det skuld have været) ikke, det havde jeg egentlig ikke heller ventet, men hjertebanken har jeg dog haft.

Siig mig egentlig hvorfor du vil tage Extrapost, den der gaar [?] gange hver Dag undtagen Søndag; det er jo kun den lukkede, der gaar lige til[?], der kun gaar tre gange om Ugen.

Din Moder er kommet ind, jeg skal hilse dig fra hende, iformiddags var jeg hos hende; hun bliver til Fredag, og Torsdag Morgen kommer Din Søster ind. Høyen vilde bilde mig ind at Du var taget til Fredericia. Titus saavel

som [?], det vilde blive forlangt at [?nævne], Hilsen [?]
Paa Mandag venter jeg dig, du min Egen!
Din Georgia

Gibsonville 19th Juli
1849

[illegible]

Det var jo, the piraten mand med Løfler, og
den lille pige, alle naar det var, jagede, og
den lille mælede om, gjorde jeg jo for at in-
gen Tilmæling var. Men forresten, hvad det var
næste Tid, naar den var bleven en ung pige, og
den var i alle Genstande. Gud, den var vel i
en, og blev forresten Løfler, jeg tænkte meget
iført den lille pige, men ingen, det bringer mig,
forresten, det var jo en, og den var bleven en
næste forresten.

Häger kom og forbyrde mig og en anden
for fra til Drengens til til Milling, for jeg kunne
nå. Tids mere, hvorat - lang.

H. just lost his very precious pygmalion & is in

